

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

חנ תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

מוסר באם היה נכסל באיזה חטא היכו...
בה דאל"כ עבירה גוררת עבירה * הנה כשפני שב קין
קב"ה הלא אם תיטב טאה וגו' אז לא היה חוטא אה"פ
שב בא לידי עבירה גדולה של פסיכות דמים וגם כפר
ע"לית דין וליה דייק כו' כדאמר בהרבות יונהן * סטיצו ס'
אלך ונטובה חדש ימינו כקדם אמן :

ד מלאחי צפ' ו' צספר ליוני סרצר פירוש על התורה החכם
הטלום הקדוש ר' מנחם ליוני * וז"ל הלכהי צספר יסן למס
פחת התורה בצראשית אותיות צרא"ש ת"י * מלמד שבית ראשון
צמד ת"י שנים * ד"א צראשית אותיות צריה אם מלמד שהמילה
מללת מאור של גיהנם * **ד"א** צראשית אותיות שנת יר"א
לומר שבזכות שנת ביסמרו ישראל שנת נברא העולם ובזכותו
יבאלו * שנאמר אשר יסמרו שנתו וגו' והביאוהים אל הר קדשי
וגו' * **ד"א** צראשית בנימי שני עולמות * **ד"א** צראשית
בנימי * חלמידי חכמים אם שנאמר הלא כס דברי
באש * **ד"א** צראשית צרא אלקים בנימי * הורה ונביאי' וכחובים
ד"א צראשית בנימי אברהם יסחק ויסר אל *

פרשת נח

זהירות גדול ופמירה ותידה במאוד מאו' צברית המעור
ראם מה עלתה לדור המבול * ולקדם עלמו צבעת
השמים מאוד ולזווג להגונה ובעה הזיווג קדושים יהי דאל"כ עליו
נאמר ארור סוכב עם צהמה כמ"ס רז"ל וזהו רמז בפרשה זו לכל
הצהמה הטורה תקח לך שבעה שבעה אים ואשחו ומן הצהמה
אשר לא שורה היא שנים אים ואשחו גם מעוף השמים שבעה שבע'
זכר ונקבה יוקם למם שינה הלסון אלל בהמיאמר אים ואשחו * עוד
קנה איך שיך לומ אישית צצהמה אלל הרמז * שדור המבול נתקיים
בהם ארור סוכב עם צהמה ובם כצהמה וכצהמה כמותם * ועל
דרך הסוד אפשר קלת מהם נחגלגלו בצמהות ואז שפיר אים ואשחו
ולא זכו להחגלגל צעופות וברוך הוודע * וכבר הארכתי בענינים
האלו באות ק' קדושה (ועתה החזונון סיד הזיווג כמה הוא גדול
וביחוד יסרף האדם להתקדם באותה שעה לכיוון צדו גמא העליונה
שי בפני המחסנה וכוונם סיכוון האדם באותה שעה יהי' העובר
פגולה

זק
וזה
הסס
ה שאוכל
לצ להטע
מול * פיזם
י וילמוד
טיב לזולתו
או בנדבחו
:
ססי נמלך
נו :
אדם לענין
לץ שלי עין
ום יקדם את
רוח או נסמי
ויום יספיט
דופו או כו
ת רה ויפנ
ום במלא
בקצ"ה
יהו כל
דנהמא
ולכן
צמס' ל
מן סח
ומרו לה
תיקבל יסו
סוא טו
וק צרכם
ויים ואכל
עוד

והצב אליו הנסמה באחד מן הלדלים אשר יטה עליו ומיד
 אליו אם יטה עלמו ללך הטוב הנסמה הצב אליו ממקום קדוש
 ואם יטה עלמו ללך הרע ולא יתקדש באותה שעה ימשיך נפש
 ממקום טמא ועל הנולד משם נאמר וזרו רשעים מרחם וגו'
 וכתוב בה' בגדו כי צניח זרים ילדו ואלה הם עזי פנים שצדור
ג הליוני כחב צמפרו מהענין הצריח המעור וז"ל צפי וילא
 [גילג את המקלית אשר פילג צרהטים וגו' הגם לך כבוד
 המקלות אשר מלאתי במגלת סהרים וזה באמה ממה שנאמר כי
 אל דעות ד' ולו נתכנו עלילות ללמוד לבשר ודם שיטתו עלתם
 צמעת תשמים ויזהרו מכל חשבה דעת כי כפי החשבה וסדרה הם
 יב"י העובר * פקת עיניך וראת ולבך שיה ללעתי כי הצמעות
 שאינם צניי שכל היו לים כח להחלצם ולהלטייר מן הדומה ב"ם
 האדם שהוא בעל השכל ומחשבו וידע ללייר בכת מחשבתו עם כח
 המדמה מה שיחפץ אם טוב ואם רע אין ספק מי שיטהר עלמו
 צמעת חשמים ויהרסר בצדור מעולה ויליד צלמו וצדמותו) והזהר
 הקדוש כחב כמה פעמים צפרטט זו והזהיר צמעת הדבר ב"ם
 וביולא בזה כשים השחתה יפס אדם דגליו ויסתר במהחריים ולא
 ילא משהא ביתו שלג יביט בו המסחית כי כל זמן שאין המסחית
 רואה פניו אינו יכול לשלוט עליו * והנה בהמבול היו המסחית
 על כן כתב מציל מים אף שהיו מים היו בהם מסחית ופמו מבול
 ולום הקב"ה לנת שיסחיר עלמו ממנו להיגו בהחיצה כדי שלא
 יקטרגו על כן נאמר נפשו ירחק מכל השחתה ויסחיר עלמו עד
 צי יעברו דועם :

לדור

ויב

במה ידעין אנו ומי למלך

ויאמר ה' לנת בא אתה וכו' מכאן למדנו שאין רשות לאורח
 לכנוס בבית להחאכסן צו כ"א צראן וברשות צ"ה
 שכן נח לא רצה לכנוס בחיצה עד שהקב"ה בעל החיצה ליזוסו
 שיכנס בה ואלו ויבא נח וגו'
כי אומך ראיתי לדיק וגו' מכאן למדנו שלא יחזל אורח
 בביתו אלא כ שאינו נאמר צעיני צ"ה ולמדנו מכאן שאם
 צ"ה נותן לירשות לכנוס להחארת בביתו אין רשות להאורח
 שסוא להכניס עמי אורח סאחדים אם לא צ"ה צ"ה סנאמר
 בא אחי וכל ביתך וגו' וכל זה פה צ"ה זוכר בהרים :
ומהענין האורחים [כתב רבינו יונה צספר היראה שלי ואם
 יבא אורחים לביתו יבניסם לביתו צסבר פנים
 יפות

ויהי כשם שאלו ימים להם לאכול כי פעמים בא העני ולא אכל
 הוא בום לשאלו ויחן להם לחמו ומימיו את אשר יאכל בפנים
 אירות ואף אם הי' לבבו עלבד ודאגה יסתנה מלבו בפניהם
 להם לדבריו ויחן להם למשיב נפש ואף אם יהי' לו אלק עבדים
 הוא בעלמו ויעמד עליהם מי לנו גדול באברהם ששימש
 לו כפייה עבדים וטפחות שנאמר ובני ביתו אעפ"י
 כדברי רבותינו ז"ל ובכל מה שעשה ע"י עלמו
 לו הקצ"ם לישראל בכבודו ובעלמו ואל יספר לפניהם כך וכך
 לי קלה תלאותיו כי דברים אלה סוברים את רוחם במדומם
 כי בשבילם אשר כן וכמעט אין לו סכר בעמלו ויכבדם
 לו מלינו באברהם שקרא' אדונים וגדול הכנסתם יוחר
 הפני הפנינה ובעת האוכל יראה א"ע כמלטר שאינו
 ביוחד וכן הוא אומר וחפק לרעב נפסך חלא
 להם ליתן לך ואם ילינו אללו ישכבם צמיטב מיטותיו
 כי גדולה מנוחת השיף בהיותו סוכב בטובו ויוחר עושה לו נחת
 רוח המסכיבו היטב יוחר מן המאכילו וממקיהו וגלגל סוף החוזר
 ובלאחם ילוים ויחן להם פת להם לדרך כי על פת
 אשר יפסע גבר כי על אשר לא נתן יסותן לדוד פת לחם בהפרידו
 מאתו נתגלגל הדבר ונהרגו כהני נוב סמונים ותמשה נוסאי אפור
 בד' והעניק העניק לו תסת נדבחה ידך):

להתרחק

מאד מן הסכרות לא ולמד מה אירע לנת
 מהסכרות וי"ג פעמים וי' נרמו בפרשה זו של
 סכרות:

מאמר מהזוהר הקדוש פ' נח דף ס"ח ע"א:

(ויבא)

נח ובניו ואשתו ונשי בניו אחו' ר' ת"א פתח ואמר
 אם יסחר איש במסחרים ואני לא אראנו נאום ה'
 כמה אינן בני נשא אפוימין ליבא וסחימין עינין ללא מסגיחין ולא
 ידעין זיקרא דמאריסון דכחיב בני' הלא את השמים ולא הארץ
 אני מלא היך בעו בני נשא לאסתתרא מחובייהו ואמרון מי דואני
 ומי יודיעני וכחיב והיה במחשך מעשיהם לאן יחטמדין מקמי'
 למלכא דבני פלטרין ועביר החוח ארעא טמירין פלירין (פי' חרדי'
 מסחרי' ומזקים תחת הארץ)

במלכא

במלכ' אסחר עליהו מלכא בגייסוי מה עבדו עאלו וסמירו גרמיו
 תחות נוקבי פסירין אמר מלכא אנא עבדיה לן ומקמאי א
 בעין לאתמרר אהא דכתיב אס יסחר אים במסתרים ואני
 אראנו נאום ה' * אנא הוא דעבדיה נוקבי פסירין ועב
 חסוכא ונהורא ואתון איך יכלין לאתמרר אקמאי * ת"ק כד
 נס חטי קמי מריה ואמטיך גרמי' לאתכסיא קב"ה עבד בי' ד
 באחגליא * וכד ב"ג אדכי גרמי' קב"ה בעי לאסחרא לי' דל
 יתחזי' ביום אף ה' * דוודאי אבעי לי' לאינס דלא יתחזי' קמי
 מחבלא דשריא על עלמא דלא יסתכל בי' דהא כל אינון דאתחזי' דר
 קמי' איח לי' רשו לחבלא והיינו דקאמר ר"ם כל ב"ג דעיני ביטל
 שניי דמחבלא שריא עלוי' ואיהו מחבלא דעלמא איקרי ולבעי
 לאינס לאתמרר מני' ולא לאתקרבא בהדי' דלא יתוק ואסור
 למקרב בהדי' באחגליא ומשום הכי מאיס רע עין בעי לאתמרר
 מני' מקמי מלאך המות על אכ"ו מה כתיב בצלע' נאום הגב' פרי
 שחוס העין דעינא ביטל הוי' לי' * ובכל אתר דהוי' מסחכל בי' פרי
 הוי' אתטיך עליה רוח מחבלא * ובג"כ הוי' בעי לאינסחכלא בהו
 צישראל בגין דיטלי בכל אתר דעיני הוי' מסחכל * מה כתיב וישא
 בלעם את שיניו דזקיף עינא חד ומאיך עינא חד בגין לאסחכלא בהו
 צישראל בעינא ביטל ת"ק מה כתיב וירא את ישראל סוכן לסבטין
 חמא דשכינת' חפיה עליהו ורביעא עליהו מתחקנא בחריה' סבטין
 תקותה ולא יכיל לשלטאה עליהו עיני' * אמר איך איכול להו
 דהא רזק קדישא עלאה רביעא עליהו וחפת לון בגדפסא הס"ד
 כרע שכב כארי וכלבי מי יקימו * מי יקימו מעליהו בגין
 דיחגליין ושלטא עינא עליהו * ועל דא קב"ה בעא לחפיה לנת
 לאסחרא מעינא דלא יכיל רוח מסאבא לסלטה עלי' בגין דלא
 יתחבל :

פרשת לך לך

בוזיהר צפ' זו בסחרי חויה מפרש כל ספרטה סזו על ענין
 הנפש והגוף ואברהם סוד הנשמה * ושרה סיד
 הגוף נקי ולוט הוא סילא"ר האריך מאוד בהנשגתה ע"ש * מלוה
 לאדם טיקרב קרוביו בכל יכולתו ונלמוד מאברהם עט לוט שממר
 גופו עליו * אגם נא ידעתי כי אשם יפת מראה את עד עכשי
 לא

צברתם ליב וילמדן אביי
 R. L. SILBERMAN Chief Rabbi